

[Freddy Madsen.]

til at løse disse problemer. Så lang tid selve grundlaget for samfundet er underlagt de såkaldt frie kræfters spil og de regerende kredse er indstillet på at opfylde rollen som de tjnende ånder for monopolerne, er der naturligvis ingen rimelighed i at forlange, at vi andre inden for finanslovsforslagets snævre rammer skal være i stand til at anvise løsninger, der kan klare alle store og vigtige problemer.

Alligevel mener vi, det er nyttigt at opstille en skitse, der kan vise, hvordan det er muligt at omfordele statens ressourcer på en anden måde, end det sker nu igennem regeringens forslag. Vi erkender åbent, at det ikke formelt teknisk vil være muligt at gennemføre vore forslag på ét år, men hvis der var vilje til stede hos flertallet, ville vi naturligvis også fra vores side være villige til at forhandle om de enkelte dele, således at den plan, der ligger til grund for vore forslag, kunne realiseres over en kort årrække. Men det, vi ønsker at påvise med vore forslag, er, at hvis viljen er til stede, var der muligheder for at finde frem til løsninger, der kunne bryde den nuværende politisk onde cirkel på et antimonopolistisk grundlag.

Alle taler om at spare, og i nattelange forhandlinger søger man at skaffe staten nye indtægter. Opfindsomheden kender næsten ingen grænser. På det sidste er det elektricitet og sukker, der er blevet beskattet, men det er måske det, statsministeren hentyder til, når han siger, at vi skal tage det sure med det søde.

Kommunisterne er ikke modstandere af besparelser eller af, at vi skaffer os nye indtægter. Derfor henviser vore forslag til en række områder, som kunne udnyttes, hvis man ikke var bange for at træde kapitalister og spekulanter over tærne.

Vi peger nok en gang på muligheder, der findes, hvis der virkelig var vilje til at bekæmpe skattesnyderiet. Inden for de snævre rammer, som er levnet skattevæsenet, har det allerede ved krydsrevisioner vist evne til at finde frem til millionbeløb, der er unddraget i skat. Det er naturligvis udmærket. Men gennemførelsen af vores skattereform, der kunne give 40.000 kr. i fradrag og afskaffe selvangivelsen, sammenholdt med de øgede kontrolforanstaltninger, vi har foreslået, ville give muligheder for, at skattevæsenets ressourcer helt anderledes kunne sættes ind på at finde en væsentlig del af de sorte penge. Vi skønner, at det er

muligt ad den vej, som vi har foreslået, at øge statens indtægter med ca. 5 mia kr.

I øjeblikket udgør indkomstkatten af selskaber 37 pct. af den skattepligtige indkomst, mens personlig indkomst på skalaens fjerde trin beskattes med 66 $\frac{2}{3}$ pct. Det giver tilskyndelse til oprettelse af nye selskaber af skattemæssige grunde. Samtidig har vi ekstraordinære afskrivninger til en samlet værdi af 2,3 mia kr. I denne krisetid giver de incitament til en teknisk fornyelse, der ikke bidrager til en øget beskæftigelse. En ændring af disse forhold kunne efter vores skøn give staten en merindtægt på 3,6 mia kr.

Endelig er der mulighed for at foretage besparelser. Set i sammenhæng med statens finanser er EF et dyrt bekendtskab, og vi ved jo nu, at flertallet i den danske befolkning er tilhængere af, at vi skulle spare dette dyre medlemskontingent.

På trods af hele sparesnakken indeholder finansministerens budget som sædvanlig en paragraf, der ustandselig vokser. Trods alle dyre løfter om, at militæret ikke skal udvides i en sparetid, mens alt andet skæres ned, møder man frem med ændringer, der giver en forøgelse af militæruddgifterne i 1977-78 med 247 mill. kr. og næste år med 459 mill. kr. Jeg mener, at man burde spare de næsten 6 mia kr. til militæret, og jeg skal henviser til vore synspunkter, som blev fremført under debatten om forsvaret forleden.

Vi er altså villige til at spare. Til gengæld mener vi, at statens ressourcer i den nuværende situation bør sættes ind først og fremmest for at skaffe de arbejdsløse i arbejde. Dette er i sig selv en vigtig opgave, men det bør også ske på en måde, der er nyttig og gavnlig for den samlede befolkning. Derfor foreslår kommunisterne at stimulere den hjemlige produktion ved at afskaffe momsens på danske varer. Vi foreslår igangsættelse af arbejder inden for den kollektive trafik, kystsikring, miljøbeskyttelse osv. I stedet for de stadiige forringelser på det sociale og uddannelsesmæssige område giver vi folketingets partier mulighed for at leve op til de løfter, de selv afgav i så rigt mål også i den afsluttede valgkamp.

Hvad har vi ikke hørt om villighed til at forbedre pensionisternes kår? Nu har f. eks. socialdemokratiet igen chancen for med det flertal, som vitterlig findes i folketinget, at gennem-